
Милена Марковић

НАХОД СИМЕОН

драма

ВРТ ЉУБАВИ

*Ошшиао сам у Врїи Љубави.
И видех шїо нисам видео:
Каїелу једну у средини,
Где сам се некад иґрао.*

*И враїнице јој заїворене,
Не чини, над њима їше:
Па се окренух Врїу Љубави,
Где се слаїко цвеће њше,*

*И видех да је ґрובהа їун,
Камења ґробноґ умесїо цвећа;
И Сवेशїеник у црном радосїи ми везује
Трном,
И венац їаїње їлейїе за моје жудње свейї.*

Виљем Блејк

7

Milena Markovi}
NAHOD SIMEON
drama

VRT QUBAVI

Otišao sam u Vrt Qubavi.

I videh što nisam video: Kapelu jednu u sredini, Gde sam se nekad igrao.

I vratnice joj zatvorene, Ne ~ini, nad wima piše: Pa se okrenuh Vrtu Qubavi, Gde se slatko cveje wiše, I videh da je grobova pun, Kamewa grobnog umesto cveja; I Sveštenik u crnom radost mi vezuje Trnom,

I venac patwe plete za moje ùdwe svet.

Viqem Blejk



8

Milena Markovi}

Milena Markovi} je rođena 9. aprila 1974. u Zemunu. Završila osnovnu školu i gimnaziju u Beogradu. Diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti odsek dramaturgija, sa dramom *Pavijoni, ili kuda idem, odakle dolazim i šta ima za večeru* 1998. godine.

U aprilu 2001 godine u Beogradu premijerno je izvedena predstava *Pavijoni* u Jugoslovenskom dramskom pozorištu u režiji Alise Stojanovi}. U junu 2001. godine u Narodnom pozorištu u Skopju ista predstava je izvedena u režiji Srđana Janijevića.

Decembra 2001. dobija specijalnu nagradu za dramu *Pavijoni* u bečkom teatru m.b.h. U junu 2002. godine Jaka Ivanc u Qubqanskoj Drami diplomira pozorišnu režiju sa tekstom "Pavijoni". U

oktobra 2002. je premijera istog teksta u bečkom teatru m.b.h. u režiji Zijaha Sokolovi}a.

Zbirku pesama *Pas koji je pojo sunce* izdaje Flavio Rigonat u aprilu 2001. godine u Beogradu. Zbirka pesama je imala tri izdava.

Sa dramom *Bog nas pogledao –[ine* učestvovala u letvoj rezidenciji Royal Court Theatre u Londonu jul-avgust 2002 godine. *[ine* su imale premijeru u Beogradu, u novembru iste godine u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, režija Slobodan Unkovski. U

maju 2003. godine ista drama je izvedena u poqskom gradu Poznau u režiji Rafal Sabare.

U Stokholmu u novembru 2002. učestvovala sa zbirkom pesama u javnom *itawu u Royal dramatic theatre*. Oekuje se škvedsko izdawe te zbirke pesama.

Nahod Simeon

9

U oktobru 2003. izašla druga zbirka pesama pod nazivom *Is-tina ima terawe*. Izdavač LOM Flavio Rigonat.

U junu 2004. drama *[ine* učestvuje na festivalu Sterijino pozorje u Novom Sadu, režija Rafal Sabara. I dobija specijalnu nagradu za tekst.

Krajem juna 2004. drama *[ine* u izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta učestvuje na festivalu nove drame u Weisbadenu.

Drama *[ine* je objavljena u nemačkom pozorišnom časopisu Theater Heute.

U septembru 2004. učestvovala u razmeni nordijskih i balkanskih zemača u projektu SWITCH - itawe poezije u Stokolmu, i u Geteborgu.

Tokom decembra i januara 2004, 2005. pisala scenario i učestvovala u snimanju dokumentarnog filma *Rudarska opera* u gradu Boru, režija Oleg Novkovi}.

11. februara 2005. je izveden deo nove drame *[uma blista* u pozorištu SCHAUSPIELHAUS ZURICH .

U novembru, 2005. premijera drame *[ine* u Ahenu, Nemačka.

U oktobru 2005. dobila nagradu za dramsko stvaralaštvo "Bo-rislav Mihajlovi} Mihiz" povodom drame *Brod za lutke*.

U maju 2006. izvedena drama *Nahod Simeon* u režiji Tomija Janei}a, u Srpskom Narodnom pozorištu.

U junu 2006. izvedena drama *Brod za lutke* u režiji Slobodana Unkovskog u Jugoslovenskom dramskom pozorištu.

U junu 2007. dobija Sterijinu nagradu za najbolji tekst (*Nahod Simeon*). Predstava dobija skoro sve nagrade na Sterijinom pozorju.

Po scenariju Milene Markovi} snimljen je film *Sutra ujutro* u režiji Olega Novkovi}a, produkcija Zillion film, Beograd. Dobija nagrade za scenario u Aleksandriji, Minsku i Vrvačkoj Bawi.

U septembru 2007. godine izašla je knjiga pesama *Crna Ka}ika*, Lom, Beograd.

Očekuje se premijera drame *[uma blista* u pozorištu Ateqe 212 u Beogradu, režija Tomi Janei} 2008. godine.

10

Milena Markovi}

Milena MARKOVI]

NAHOD SIMEON

drama

LIKOVI

MAJKA, kurva {to je ostavila dete NAHOD SIMEON, kopile

JOVAN, tuni kaluđer

MILUN, kaluđer koji se bori sa demonima OCA, stare{ina manastira
HOR KALU\ERA

CIGANKA, dojiqa

TRBUQA, gazdarica u selu MU@, Trbuqin m\, nekad mu{ko TAKO,
devoj~ica koja ho}e u veliki svet UDOVICA, koja je bila u velikom
svetu HOR UDOVI^INIH PRATIQA BRAT, od Tako

RADNICI NA PUMPI

CIGANI

Nahod Simeon

11

PU[TEN NIZ VODU

PRVA SLIKA

Obala reke, űum motora, povici.

Svetla autoputa u daqini.

Mlada èna gura korpu sa bebom nogom levo – desno i igra oko korpe.

Negde prolaze motori.

Song “Uspavanka”.

MAMA:

Ja sam jahala ovu zver na to~kovima Jahala sam danima

Jahala sam no}ima

Sve me ovo boli i ovo i ovo Po le}ima su me pri}e one A dole me pri}a zver ova na to~kovima Na dva to~ka ova zver To nije kow da ima srce Topli kow

Topla je i zver na dva to~ka I ona je topla

Reka je hladna

Ribe su gole u vodi

I ribe ne jedu

Decu

I zvezde se smeju na

Decu

I kowi gaze na decu

Kad deca ne gledaju gde idu Ja sam jahala

Jahala sam danima

No}ima sam jahala

Poletela sam zna{

Videla sam male ku}e

Male qude

Male ène

Bele ~ar{afe kako se su}e Moj je crven kao cvet Crven sine kao cvet

Ja na wemu letim

Leti leti kao ptica

12

Milena Markovi}

Plivaj plivaj kao riba Grizi grizi kao ker

Koqi koqi kao vuk

Kada pri nebo

Neko ti pqune na le|a ti pqune Ba{ te briga

Onda pro|e

Ja }u da odem negde

Pa }u da te na|em

Plivaj plivaj ribice

Spavaj ribice

Devojka stavqa korpu u reku.

DRUGA SLIKA

Obala reke, monasi bosu pecaju, noge im u vodi.

Vru}ina, pa im je gadno, stalno bu}kaju glavu u vodu.

MILUN:

Ima li {ta da se popije...

JOVAN:

Ima, ima al nema za tebe...

MILUN:

A za tebe jel ima...

JOVAN:

Za mene i ima i nema...

MILUN:

Sad da me ubije{ ne znam {ta si reko...

JOVAN:

Vidi{ brate mili ako ne dam tebi, ima, ako ti dam, nema, ako podelimo, malo je pa nema, ako prospem jel sam dosta popio onda opet nema, ako popijem sve opet mi nije dosta jel bi popio, joj reku bi popio i ribe bi popio i sve bi ostale ribice u ove krwe bi zastale ...

MILUN:

A jel bi popio muq brate Jovane i bicikl onaj dole i onu fla{u i ono tamo ne znam {ta je..

JOVAN:

A na bicikl bi seo, pa bi se odvezo...

MILUN:

Gde bogati...

JOVAN:

Na va{ar...

MILUN:

Da gledam cigan~ice i ja bi po{ao. Ali ne smem, volim mlado pa sam zato strado. Ne idem ja nigde.

JOVAN:

Mene mu~i stomak.

MILUN:

Izela te zloba i zavist.

Nahod Simeon

13

JOVAN:

Jeste...

Milun uzme bokal.

MILUN:

Ne}u da ti dam da popije{.

JOVAN:

Daj |avole.

MILUN:

Ne}u, ima da prospem.

JOVAN:

Ne}e{.

Rvu se kalu|eri. ^uje se de~ji pla~ slaba{ni. Oni stanu pa se krste.

MILUN:

Nemoj me ku{ati moj Bogo, nemam ja male dece moj Bogo, nemoj me ku{ati i neka to bude ptica kre{talica, ovo je pusto mesto...

Ti{ina, pla~ se i daqe ~uje.

JOVAN:

To mene moj mali sin zove.

MILUN:

Rakija je zlo, pri~am ja, meni niko ne veruje, pri~am ja da se pije dok jede{, a pod suncem da pije{ na prazan stomak, ne ide...

Pla~ sve ja~i.

Jovan ide u vodu.

JOVAN:

Dolazim sine, nisam te mnogo gledao, dolazim sine, radio sam ~itav dan, dolazim sine, nisam ti voleo majku, dolazim sine, vaqda si ~itav na nebu, da te vidi otac lepog i ~itavog, a ne onako kako si bio izgoreo, i majka ti izgorela, sine, nisam dobro napravio ku}u, sine, lako je gorela ta ku}a, evo me idem.

MILUN:

Sa~uvaj boè i spasi,

(Ponavqa)

Nisam gre{io ~itavih petnaest dugih godina, nisam gre{io i onda da ~ujem pla~ iz vode. Ovde na ovom mestu moè da se ~uju samo ptice, zato ja ovde dolazim. Ovde smo samo mi i razne ìvotiwe. Ovo

nije ivotiwa, ovo je qudsko dete bogami, od jedno tri meseca i dere se, zdravo dete, dere se, gladno, ~uje se sa vode.

Jovan u vodi nosi bebu, Milun ide prema wemu.

JOVAN:

^udo...

MILUN:

Pravo dete...

JOVAN:

Moje...

14

Milena Markovi}

MILUN:

Nije tvoje budalo, to je bacila *edomorka neka, brate mili, budalo, bacila ga neka maketina*, Boè oprosti, kako je lep...

JOVAN:

Moj!

MILUN:

Mu{ki}!

JOVAN:

Bogu hvala, moj mu{ki}!

MILUN:

Bogu hvala na lepoti!

JOVAN:

Moj, moj, ne}u da ga dam!

Milun uzima dete i udara Jovana.

MILUN:

Nije tvoj i nije ~udo, bacila ga èna gore, tamo gde su onaj kamp i ona kafana i ona varo{ gde imaju i kafanu striptiz i gde su oni {to voze motore, {to bacaju |ubre u potok i fla{e i seru pored puta, to je odatle bacila neka...

JOVAN:

Laè{, pseto...

Jovan ga grize za nogu, Milun ga {utira.

MILUN:

Bogu hvala {to je prav i zdrav i {to gleda na o~i i {to di{e na nos i {to jede na usta, bogu hvala na kopaqcu ponositom, bogu hvala na lepoti, bogu hvala {to je mu{ko.

Popije rakije.

SVETA KU]A

TRE]A SLIKA

Kalu|eri okupqeni oko kolevke, pla~ slaba{an.

OCA:

Prepovijen, *ist, namazan, plae* i daqe, ne mogu da slu{am to srce mi se cepa.

JOVAN:

Ho}e da sisa, znam ja, ja sam imao decu.

MILUN:

I ja sam imao decu, daleko im lepa ku}a, imam ih jo{ uvek, }erku, ona je pila kravqe mleko, ona krava {to je rodila, bila bolesna pa nije imala mleko, ovaj ne}e da pije, a ne mo{ da ga natera{ sad, ono ne shvata da }e da crkne ako ne pije mleka bogami, nadojila ga neka kurva pa se naviko...

OCA:

Ne sudi. Ovaj put te nisam ~uo {ta si reko, nije niko ovde danas ~itav slede}i put kad bude{ sudio, ja }u da ti sudim...

Nahod Simeon

15

JOVAN:

Ho}e da sisa...

OCA:

Kako to da re{imo. Ja ne mogu da mu pomognem...

Smeju se svi.

JOVAN:

Da zna{ da ne moè{ Oco...

JOVAN:

Da dovedemo ènu neku koja ima mleko...

OCA:

Ho}e neko to da radi da doji tu}e dete...

JOVAN:

Ho}e, ho}e {to da ne}e. Ho}e za pare...

OCA:

Jeste, ima i to...

MILUN:

Nikako ènu.

OCA:

[ta da se radi?

MILUN:

Nek trpi pa }e da pije od krave one su boqe nego ène moè i da se jedu posle...

OCA:

Ti ne}e{ da dovedemo ènu, jer si ne~istih misli, ne}u ja tebe da slu{am...

JOVAN:

Ne mogu da slu{am...

OCA:

Ne mogu ni ja sine. Ne znam kako se to radi, ko se to zove.

JOVAN:

Ciganke, one {to su pred kapijom, ima jedna, ima bebu...

OCA:

Ona nema ni {esnaest...

MILUN:

Ima ~etrnaest.

OCA:

Ti si još tu, sine, a meni gadno da te gledam, boè me oprostì.

^ETVRTA SLIKA

Ciganka stoji pred kaluđerima i izmuza se u šerpu.

Milun se moli, kle~i.

CIGANKA:

Jel imam ja mleka? Ja jel imam mleka... Pola bolnice sam hranila one tamo.

OCA:

A gde ti je tvoje dete?

CIGANKA:

Koje?

OCA:

Kolk'o dece ima{?

CIGANKA:

^etri. Pet imam i ovu, Dacu sam zaboravila, oti{la...

OCA:

Kolko godina ima{?

16

Milena Markovi}

CIGANKA:

Kolko ti treba?

OCA:

Ajde, ajde, jel piješ ti?

CIGANKA:

Moè, jedan sok od maline, kupovni...

OCA:

Moraš da piješ i da jedeš kad dojiš tolku decu.

CIGANKA:

Moè...

OCA:

Mršava si jako...

CIGANKA:

Ho}eš ti da ja dam detetu sisu ili sam ja došla u miliciju, ne}u ja svašta da ti trpim ovde, imam ja svoja prava.

OCA:

Imaš.

CIGANKA:

Daj ga vamo.

Gase se svetla. Kalu}eri se mole i wižu glavama u ritmu pesme.

Song "Mleko te~e".

CIGANKA:

Ja imam svoje dece

Imam i tuje dece

Sve sam ih hranila na sisu Ne znam samo odakle

Mleko te~e

Sva sam kost i koà

Stalno jedem paprika}e Bez mesa

Ovaj me pita jel pijem Pijem kad ima šta ima Najvi}e volim da pijem

Kakao

Jednom sam pila dao mi Milicajac

Ali mi je jo} nešto stavio u usta Pa mi bio gorak

Kakao

Tetka kaè da je to pi}e bezveze A meni se ba} svi}a

Kakao

I kad bi oti{la u raj Tamo bi stalno trailla Kakao

Jednom mi moj oti{ao i dono mi Hladan kakao

Ali izboli ga pored auto puta I prosuo se

Nahod Simeon

17

Kakao

Nije bio kriv on
Kriv bio onaj drugi
Sad bi ba{ popila
kakao

Milun dolazi i donosi joj kakao.

Dete zaspalo, ona pije.

CIGANKA:

[ta je?

MILUN:

[to bi ja da se rodim, sad i da te sisam...

CIGANKA:

Od toga }e ti padne brada...

MILUN:

Mnogo ti zna{...

CIGANKA:

Makni mi se tamo da uivam...

PETA SLIKA

JOVAN I OCA

JOVAN:

Oco, sad su joj tu i bra}a i sestre i tetke, ajde {to su tu nego uzeli sve}e, prodaju na pijaci osve{tene sve}e i spavaju po klupama i loè vatru ispred oltara, loè vatru, kaù hladno i jedna prala kosu u svetoj vodici.

Stalno peru te ène kosu, mnogo vole kosu i boje je u ne{to, sva crvena vodica...

OCA:

To je dosta nezgodno.

JOVAN:

I deca mi se plaze stalno...

OCA:

Nije to ni{ta. Jesi vido kako se ovaj mali smeje i zub mu raste?

JOVAN:

Mene niko ne po{tuje. I ta deca, to su |avoli, pijani od ranog jutra duvaju bronzu. I ne po{tuju, ni{ta ne po{tuju..

OCA:

Evo ja te poštujem...

Oca pere Jovanu noge, Jovan plače.

JOVAN:

Nemojte... Sad mi òo što sam ruòno priò. Jesam ja mnogo loš
òovek.

OCA:

Ti si boqi òovek od svih. Ti si Jovan, ti si blagorodan.

*Za to vreme Ciganku izbacuju kalu|eri, iznose je ispred kapije
bacaju i stoje pred kapijom.*

18

Milena Markovi}

Song "Plaka}e mu majka".

CIGANKA:

Ti si me izbacio ko kera Da te bude sramota

Ti da mi kaè{ da sam krala A ima{ tolko stvari

Koje ti ne trebaju

[ta }e ti to sve

Meni trebaju

To malo dete poraslo od mene Ja sam ga volela

Plaka}u za wim

O~i }u da ispla~em za wim Jer }e da bude gadan

Mnogo gadan

Mnoga }e èna za wim da pla~e I majka }e da mu pla~e Najstra{nije

Pqune na kapiju.

[ESTA SLIKA

Veseli kalu}eri rade i pevaju.

Pesma "Kalu}erska".

KALU}ERI: Ja kad oplevim sunce mi se smeje Kad zaloim pahuqa me greje Kad posadim ki{ica me gasi Kada padne no} boè mene spasi (*Izlazi jedan ispred ostalih i peva*) Milun je voleo da pojede puno i pio je dok je jeo Jovan je voleo samo da pije i piti nije smeo Jovan je voleo da slu}a pesme one t~ne Milun je voleo da slu}a pesme one r~ne JOVAN:

Otkad na}o Simu Simeona, ìvim ja za wega...

MILUN :

Otkad na}o Simu Simeona, u~im ga ja sve {to znam...

JOVAN:

Sima je zlatan de~ko, kosa mu je lepa i o~i su mu lepe i dobar je de~ak i smeje se lepo i ho}e da poslu}a i svi mu se raduju...

MILUN:

I Sima se svemu raduje i bubi i leptiru, Sima Simeon...

Nahod Simeon

19

KALU\ERI: I sa nepunih godinu pola tepsije Gibanice
I sa nepune dve deset sarmi (*Jedan izlazi ispred ostalih*)
Jedanaestu mu nisam dao Da pojede

(Svi)

Sima Simeon

I posle se popne na kru\ku I sve kru\ke sa vrha pojede Ove dole
donese nama

Da pravimo rakiju

I sve {qive pojede sa vrha One zelene

I ne pokvari stomak

I grò|e legne pa ga jede ustima Neprskano grò|e ustima ga jede I
pije iz potoka

Sima Simeon

I pliva ko riba

Sima Simeon

I peva ko pti~e Sima Simeun Ne da da mu se~emo kosu Sima
Simeon

Ne da kosu

A brade nema Sima Simeon Ne

Lep je ko devojka Sima Simeon Joj

SEDMA SLIKA

Simeon sa Starim Ocom qu\fti krompir.

SIMEON:

A kako je to ~oveka Bog napravio na svoju sliku?

OCA:

Lepo, mnogo skida\ koru, sedaj dole i radi, vidi ga...

SIMEON:

A onda jel li~i Bog na mene...

OCA:

Li~i, Boè oprostì...

Smeje se Oca.

20

Milena Markovi}

SIMEON:

A na tebe jel li~i..

OCA:

Li~i, boè me sa~uvaj.

SIMEON:

A jesam ja lep?

OCA:

[ta te more briga jesi lep, qu{ti krompir.

SIMEON:

Jesam lep, il nisam...

OCA:

Bogami si ti podivqo jel si mnogo jeo, od sutra samo leb i voda...

SIMEON:

A vidi, vidi, jesam lep.

OCA:

Samo voda, ako ne oqu{ti{ krompir.

SIMEON:

Jeli Oco, ti si glavni ovde...

OCA:

Nisam sine...

SIMEON:

Jesi bogami.

OCA:

Nema ovde glavni.

SIMEON:

Jesi glavni si, {to onda qu{ti{ krompir, {to si glavni.

OCA:

Jesi ti glup Simo Simeone ~edo moje.

BU\EWE \AVOLA

OSMA SLIKA

Simeon i Jovan.

Na obali reke, Jovan ui i gleda dole. Simeon {eta mokar, okupao se.

SIMEON:

[ta radi{ tu.

JOVAN:

Evo, gleda me sunce a ja gledam ribe i tako malo da vidim {ta rade ribe.

SIMEON:

Ja sam se okupao...

JOVAN:

Vidim sine.

SIMEON:

Lepo je, lepo, kako je lepo, kad se kupa{ ovde i sve se vidi do dole.

JOVAN:

Vidi se sve i odavde.

Nahod Simeon

21

SIMEON:

Sunce pri...

JOVAN:

Meni ba{ prija za moje stare kosti...

SIMEON:

E ja sam se okupao.

JOVAN:

Ja nisam.

SIMEON:

[to se ne okupa{ malo da se ohladi{ vidi kako je lepo...

JOVAN:

Nisam dobio blagoslov za kupawe...

SIMEON:

Pa ko te pita.

JOVAN:

On.

SIMEON:

Pa {ta tu ui{?

JOVAN:

Gledam malo {ta rade ribe..

SIMEON:

Pogledaj malo boqe.

JOVAN:

Evo sakrila mi se ona, pa je ne vidim...

Gurne ga Simeon.

SIMEON:

Oprosti}e Bog, pao si.

JOVAN:

Jes, vala, gurnuo si me, nisi namerno.

Uiva u vodi.

SIMEON:

Jesam namerno.

Simeon se smeje.

Kalu}eri ga opkole i on klekne da se moli ali ne moè da prestane da se smeje.

SIMEON:

Jesam ga gurnuo, namerno sam ga gurnuo, nije on kriv, ja sam kriv, ali da je uivao, uivao je.

MILUN:

Kopilane jedan, ko zna ~iju krv ti ima{ {ta se smeje{ na kolenima se smeje{, ja bi sa tobom druga~ije sad, da ti se smiri krv, tako bi ja s tobom, m`da malo da ti pustim tu krv, ko si ti da gura{ u vodu.

Simeon mu se smeje.

Oca se isto smeje.

Kalu|eri okupqeni oko Oce.

OCA:

Pa dobro, dobro, gurnuo ga u vodu. Malo se poradovao Jovan, sad }e malo da pati, tako ti je to, dobro je dobro je, vidi ga kako se smeje, pro}i }e ga to, raste on Sima Simeon, nije on kriv {to je takav iv. Raduje mene on. Dobar je de~ak. Vidi kako se smeje, raduje se, dobro je to.

22

Milena Markovi}

KALU\ERI: [to ga dri{ ovde nepokornog...

OCA:

Raduje mi staro srce...

KALU\ERI: On treba da ode, {ta je ovde pojeo, pojeo je, da ide i da na|e neki posao, smeje se u o~i, hoda kao da je jedini pod suncem , ~e{qa se ko ènsko, igra uz muziku u glavi {to mu je, teàk rad na poqima i da se oèni, to je wemu a ne da se moli.

OCA:

On je samo radostan Sima Simeon...

KALU\ERI: Mi smo svi deca wegova a ti nema{ svoje dece tu|u decu lo{u prisvaja{...

OCA:

Pokaite mu kako treba i on }e da uradi, takav je Sima Simeon...

KALU\ERI: Nije on kako treba i ne}e biti kako treba, grehovi rodi-teqski se u wemu vide...

OCA:

Otkud mi to znamo, mi ne znamo to...

DEVETA SLIKA

Simeon na obali reke. Stoji go.

Song "Siro~e".

SIMEON:

Nikad me nije milovala majka Nikad me nije milovala sestra Nemam drugaricu

Imao sam jagwe jedno

Poraslo u ovcu

Sad me gleda glupo

Imao sam jare

Poraslo u kozu

Uvatilo nogu

Upalo u bunar

Nadula se koza ispale joj o~i A na brke vatalo se iwe To je iwe bilo
lepo ladno Tu sam je poqubio

Tu moju kozu

Ni{ta {to je rùno nije lepo Laù da je lepo

Voda je lepa
Nahod Simeon

23

Sneg je lep

Kola~i su lepi

Laù da sam ja lep

Zašto me nije milovala majka Zašto me nije milovala sestra Zašto
nemam drugaricu Zašto mi je jagwe poraslo Sad me gleda glupo

I gde mi je drugarica I gde mi je sestra

I gde mi je majka

I šta to imaju one što ja nemam I što mi niko ne kaè

[to su to one gore od nas Zato što porastu

I gledaju glupo

I padnu u bunar

I naduju se

I izlaze iz wih krvave lopte I zato što ih jedemo

Gde su te ène

I da li su meke

Voleo bih da vidim

Da li su meke te ène

Da li su lepe te ène

Da li su kao ja

Milun ga vidi golog kako sedi pored reke.

MILUN:

Obla~i nešto.

SIMEON:

Gledaj me malo.

MILUN:

Obla~i nešto.

SIMEON:

Niko me ne gleda ovih dana, svi okre}u glavu, a mene pe~e srce i
boli me stomak i znojim se stalno, mislim da }u da umrem.

MILUN:

\avo je u{ao u tebe, kopilane...

SIMEON:

Umre}u, a niko me nije voleo.

MILUN:

Rogati te voli zato te pe~e tako.

SIMEON:

Ti zna{ o wemu.

MILUN:

Znam, oprostí mi.

24

Milena Markovi}

Klekne pred Simeona.

Poqubi mu nogu. Simeon mu daje i drugu da qubi.

SIMEON:

Jer su ène ovako ko ja...

MILUN:

Ne. Ti si lep{i.

SIMEON:

Jesi ti wih gledao...

MILUN:

Jesam bogami.

SIMEON:

Kako si ih gledao.

MILUN:

Ja sam svirao muziku zna{...

SIMEON:

[ta si svirao?

^uje se zvuk harmonike.

MILUN:

Ne}u da ti kaèm. Kad kaèm kako se zove taj instrument po~ne du{a da mi pla~e. Za |avolom mi pla~e du{a. \avo je unutra u tom instrumentu. Stalno me je zvao da do|em kod wega, vi}e puta sam bio. Bacio sam je i spalio. Svirao sam dobro, dolazile su kod mene pa koju ja ho}u uzmem koju ne}u dam jednom {to me pratio. Neke su plakale kaù ho}u tebe ne}u tog {to ide sa tobom ali ja kaèm kurvo kad si do{la da dobije{ to po {to si do{la...

SIMEON:

Uzme{.

MILUN:

Da.

SIMEON:

Kako uzme{?

MILUN:

Ne pitaj...

SIMEON:

Pokaì kako uzme{?

MILUN:

Poqubim, zagrlim...

SIMEON:

Pokaì.

Milun grli i qubi Simeona.

Simeon pu{ta, pu{ta pa ga gurne.

Milun ga i daqe grli, Simeon ga udari.

Milun mu gura glavu me|u svoje me|unòje, Simeon se smeje. Milun ga qubi dole, Simeonu je lepo. Simeon krikne. Milun se odvoji.

Milun urla i udara glavom po podu.

Nahod Simeon

25

DESETA SLIKA

SIMEON:

Ho}u da umrem, Oco..

OCA:

Kaì sine, {ta ti je na du{i.

Ispovest Sima Simeona: SIMEON:

Ja od kad sam bio mali Imao sam zvonce svoje I kad sam bio tuàn
Hvato sam se za zvonce I jednom kad sam i{ao preko livade I upao
u zamku

Uvatio sam se za zvonce I jednom kad sam bio sam Drào sam
zvonce tako jako Po{le su mi suze na o~i I jednom mi je neka baba
rekla Sine ima{ ga

Svaka ti ~ast

Ne znam kako je videla Moje zvonce

Moje zvonce

Tu je kad sam sam

Uvek se sa wim igram

Pri~am mu pri~e

Ono putuje tamo gde ja ne smem Moje zvonce

Nekad je nikakvo a nekad ba{ je mo}no Moje zvonce

Ono je ve}e od mene

Moje zvonce

Ono mi peva

Moje zvonce

Ono mi pri~a

Moje zvonce

Jednom kad sam bio sam Drò sam ga

I bilo je lepo

Sa wim

Jednom kad sam bio sam

26

Milena Markovi}

Pomoglo je

Zvonce

I hiqadu puta posle toga Tu je bilo zvonce

Da mi da svetlost

Meni je moj Bog

Moje zvonce

Moje zvonce

^uje se Milunovo urlawe na sve strane.

OCA:

E moj sine, nisi ti za manastir. Nau~io si da radi{, dobar si momak. Mora{ da ide{ da spozna{ tajnu. To je sveta tajna, to izme|u mu{karca i ène.

Ne pla~i i nemoj da mi prilazi{. Moram da te ne gledam, mnogo sam te zavoleo tebe gre{nog i ne}u da znam {ta }e sa tobom da bude, ne}u da te gledam da ti vidim le|a dok ide{

ne}u da te blagoslovim tebi to ne treba. Idi i poivi i postaraj se da bude{ dobar ~ovek.

SIMEON:

Niko nije dobar kao ti Oco.

OCA:

Ja nisam dobar sine, ja sam najgori od najgorih, idi ostavi mene da veèm zver ovu u lance i da je zaposlim da ne ri~e jalovo, da isteram tu zver iz zidina ovih, istera}u kad ti ode{ mnogo si mi zla naneo i meni i mestu ovom, ne pla~i nisi ti kriv, ja sam kriv, ja sam trebao sam da te pustim odmah, nisi ti za manastir.

SIMEON:

Pogledaj me Oco...

OCA:

Znam te ja dobro i znam kako izgleda{. Ja sam te hranio i po|io i prepovijao i Milun te onaj hranio i po|io i prepovijao i ovde si tr~ao i rastao...

SIMEON:

Voli{ li me oco...

OCA:

Volim...

SIMEON:

Da umrem ako me ne voli{...

OCA:

Volim ja tebe mnogo, i volim sve vas...

SIMEON:

Jel u meni |avo?

OCA:

Ti si mlad momak istera}e{ ti to.

Nahod Simeon

27

SVET

JEDANAESTA SLIKA

Trbuqa sedi na pragu, puži cigaretu i pije kafu.

Simeon stoji ispred we.

TRBUQA:

[ta zna{ da radi{?

SIMA:

Znam da kopam, da malam zidove, da popravim sve znam, znam
~itam i pi{em...

TRBUQA:

Presko~i to *itawe i pisawe znam i ja da itam.*

SIMA:

Znam da vozim traktor, kola znam da vozim, znam da kuvam.

TRBUQA:

Blago si ga tebi.

SIMA:

Pa onako.

TRBUQA:

Ja imam da ti dam da jede{ i to ti je to i imam tamo ono sobi~e
iznad garaè i to ti je to...

SIMA:

To mi treba.

TRBUQA:

Jel ume{ da peva{ ti?

SIMA:

Umem da pevam.

TRBUQA:

Pevaj dok radi{, ovde je ti{ina.

SIMA:

[ta da pevam?

TRBUQA:

Jel ti se pi{a?

SIMA:

Ne.

TRBUQA:

Ho}e{ da me pita{ i za pi{awe da ti dam dozvolu, mnogo si mi fin, takvi su najgori.

SIMA:

Ja nisam mnogo bio u svetu.

TRBUQA:

Jel nisi ti neki ludak?

SIMA:

Ne znam, ja to ne mogu da kaem...

TRBUQA:

Ti si iz manastira.

SIMA:

Ne znam ja to ne mogu da kaem...

Kako se uzme. Ono, jesam, nije da nisam, a ne vaqa da kaem da jesam, nisam ja za manastir.

TRBUQA:

Ho}e{ da popije{...

SIMA:

Prvo poslove da zavr{im.

28

Milena Markovi}

TRBUQA:

Do|i posle u ku}u da popijemo. Ja sam gazdarica zna{, a mogu da ti budem i prijateq. Kakav ti bude{ prema meni, zna{, ja }u prema tebi jo{ boqa, ako bude{ nevaqatan, ja }u prema tebi jo{ gora. Imam ~oveka nepokretnog, treba mi neko tu da poradi ko da je ~lan familije, ima}e{ ko da si moj ali ako podvaquje{ zavrnu}u ti muda.

SIMA:

Moè.

Simeon kruni kukuruz.

SIMEON:

Vide}e{ Oco, vrati}u se ja. Prvo }u da zaradim, pa }u majku da na|em, pa }u da ti donesem poklone, ja na primer znam da ti voli{ ~okoladu Oco i da pojedee{ jednu kockicu dnevno kad nije post, legne{ uve~e, stavi{ ~okoladu pod jezik i ~eka{ da se istopi Oco, kupi}u ti ~okoladu kakvu nisi jeo Oco. Oco moj...

Simeon pla~e.

RO|ENDAN

DVANAESTA SLIKA

Trbuqin stan je prepun figurica i bista politi~ara, lepog mu{karca sa dugom kosom. Oko figurica su popaqene sve}e.

Mù joj je nepokretan, brbo}e stalno ko da svira trubu, razne himne.

Wih troje sede za ve~erom.

TRBUQA:

Mi smo odlu~ili da ti danas bude ro|endan.

SIMEON:

Ja nemam ro|endan, imam samo imendan.

MU@:

E, sad ima{.

SIMEON:

Hvala puno.

MU@:

[ta bi ti hteo u ivotu da dobije{ za ro|endan?

SIMEON:

Ni{ta. Ima ne{to {to ne mogu da dobijem, moram da zasluim, da na|em. Ho}u majku da na|em, da znam ko sam i {ta sam, ho}u da znam, ne drugi da mi kaù, ho}u ja da znam.

I ho}u da joj pomognem toj mojoj majci.

TRBUQA:

Imam ja iznena|ewe za tebe. Obzirom na ro|endan.

MU@:

Ja nemam ni{ta, nisam mogo da odem da kupim...

Smeje se.

Nahod Simeon

29

TRBUQA:

[ta su tvoje èqe?

SIMEON:

Da upoznam qubav, da na|em majku, da postanem dobar ~ovek.

Da vidim ako sam lo{ i ako je ona lo{a da postanemo oboje boqi.

MU@:

Sad bi ti ja pokazao {ta je dobar ~ovek, samo ne mogu da ustanem...

Smeje se.

TRBUQA:

Opet ti tu pri~u. Jebo majku, ko si {ta si, dobar *ovek*, *{ta ti to znai.*

Nema{ neke ideale, ne{to za zajednicu, ne{to {to bi uradio da se svet promeni, ne{to bre za druge, ne samo za sebe. Dobar *ovek*. *Nisi ti* *ovek* bre, ti si {tene. Mnogo si lep za ~oveka.

SIMEON:

Verujem u Gospoda.

MU@:

Pi{a mi se, da izvine{, lepotice.

Trbuqa mu dodaje kibli.

MU@:

Izvini {to to radi{, ali eto, ne mogu da ustanem to ti je.

SIMEON:

Na{i smo.

MU@:

Qubi te ~ika. Da nisi tako fini jo{ bi i ne{to bilo od tebe. [ali se *ika*, *mnogo si dobar deko* i po{ten.

Mù pla~e.

TRBUQA:

Neko mi{qewe o svojoj domovini, kako stvari da se pro-mene, kako treba da bude, kako da budemo svi qudi, samo ti, misli{ ako na|e{ ko te omacio, misli{ da }e{ da bude{

~ovek, ho}e{ kur moj, treba da ima{ neke ideje, tebi je ispran mozak.

MU@:

Ta domovina to je jedna uègla kurvetina {to se jebe u dupe, jer u rupi drì bombu da ti raznese glavu kad ho}e{ da je omiri{e{, brda i doline...

TRBUQA:

On }e da spase ovu zemqu mora neko da bude vo}a, da povede, da kaè, da gleda{ u nekoga da ti bude primer da bude boqi od tebe, takav ~ovek, to je on.

MU@:

To ti je tupqavina...

TRBUQA:

Ja kad wega slu{am, ja wemu verujem...

MU@:

Veruje{, verujem i ja tebi, verujem, ajde daj mi *ist*u a{u ne mogu da sko~im da uzmem sam...

Smeje se.

30

Milena Markovi}

SIMA:

[to ste vi divni qudi...

TRBUQA:

Pokaì stoma~i}. Jede{, jede{ a ni{ta ti se ne poznaje.

^udo prirode, to ti je. A radi{ nije da ne radi{. Ali jede{ mnogo, mora ekstra da ti se na|e posao. Nismo mi divni qudi, mi smo qudi i kao takvi smo prili~no vidi{ gadni ali ima i gorih, samo da zna{, ako pomisli{ da ode{ da ima i gorih nego {to smo mi.

MU@:

Danas bi voleo da imam televizor. Da gledam ove {to klizaju. Ne ove wene {to ga tupe, ne, da gledam ove {to klizaju, to je savr{enstvo, klizawe, to je prava stvar.

I pecawe je prava stvar. Jesi bio u klowi, e, ja sam unutra gajio crve ko prst debele.

TRBUQA:

Popravi}e Sima televizor pa }e{ da gleda{. A to je bila poqska klowa sad imamo pravu klowu, tako je bilo, poqska klowa, ali uredno, svojim rukama je napravio. Bilo je od punog drveta, lampioni na vratima i pored {oqe polica za kwige, tu je bilo par kwiga delikatnih.

A crvi su razgra|ivali sve unutra, nije smrdelo ni{ta samo je bilo malo gadno da se gleda, a {ta ima{ da gleda{ na dole, gleda{ gore u nebo, gleda{, a kad je ki{a stavim ja ciradu sa jabu~icama naslikanim crvenim ko od zle ve-

{tice i udri...

MU@:

Cepaj ciradu.

Trbuqa pu{ta kolo igra i mù glavom igra.

MU@:

Danas bi voleo da imam sina...

TRBUQA:

Moè Sima da nam bude sin.

SIMA:

E, ne mogu.

TRBUQA:

[to...

SIMA:

Imam je negde svoje roditelje.

MU@:

To je zajebano, roditelji su jedno grobno i vode te u grobno za ru~icu ni ne zna{, samo te bu}nu unutra.

Gde bi ja sve bio da mi nije ova ku}a ovo grobno ostalo u amanet, gde bi ja sve bio. I ona isto, ku}a, imawe. Grobno.

Boqe da ~ovek izabere svoje roditelje lepo ko mu se svi}a, ovako ko {to smo se mi izabrali i da se svi trude jedni oko drugih, to je pravo, to je ono.

TRBUQA:

Vidi ga, bio bokser jednom je legao i nije mogao da ustane.

(Pokazuje mu sliku) Bio je bokser zna{, kakvi sad. Da si mogao da ga vidi{ tada.

Nahod Simeon

31

Bio mi je prvi, zna{. I onda eto. Volim ga, samo da zna{. Ti sad misli{, ja sam sme{na ovako i on ti je sme{an. Mlad...

Eto. A da si video pantera, panter jedan sa buketom. Jedan plemenit ~ovek. Eto, da zna{ kakav je ~ovek bio...

MU@:

Popio mi je energiju.

SIMA:

Ko?

MU@:

Jedan {to je pisao o meni, uzeo mi du{u.

SIMA:

Ne ide to ba{ tako.

MU@:

E sad kad bi mogo da ustanem pa da te odvedem kod tog pa da vidi{ ali ne mogu da ustanem da te vodim pa da vidi{, i da ti pokaem kako ska~em dvostruki prelom u prostor, me-tar, sa pola metra, sa strane plijaci, kamewe, burad, ja sko~im u ~isto iza|em, otresem glavu vidim nebo iznad, kaem dobro je dok je meni ruku i nogu i zubi, e, ide to ba{

tako.

Ne ska~i ti tu.

Smeje se, Trbuqa poku{ava da se prevrne preko glave.

TRBUQA:

Mogu ja u svojoj ku}i da pravim {ta ho}u.

Mogu ja tebe da mazim.

MU@:

Vidi mi ruku, a?

SIMA:

Velika ruka.

MU@:

Jedino mi ona ostala. Taj govнар je pisao o meni ne{to za televiziju. Zna{ kako me zvao, zvao me \AVO IZ KU-KURUZA bio sam mr{av i imao sam ove zube malo ve}e, ove predwe i sve sam pobe|ivao. Sad nisam mr{av.

SIMA:

Ja moram da idem da spavam. \avo se ne uzima tako olako u usta.
Ali nije to ba{ tako, ~uo |avo i to. Ne ide to ba{
tako. Mòda je tako dobro, mòda je tako boqe.

MU@:

Jeste. I ne jebem. To je mnogo mawe muke u ìvotu, kad ne jebe{.
Mogu da jebem ja teoretski ali ne}u. Ako ne mogu da je obuhvatim
ne}u ni da je jebem, zna{, {ta treba da me jebe medicinska sestra,
ona mi je sestra sad, ne volim medi-cinske sestre, ne, to mi se ne
svi|a, ja volim da sam mu{karak.

SIMA:

Ja moram da idem da spavam.

TRBUQA:

Ne dam da ide{ da spava{ {est godina, nije on ovako bio raspoloèn,
sedeo za stolom i pri~ao, {est godina a ti bi da spava{, sedi tu i pi...

32

Milena Markovi}

SIMA:

Ne mogu vi{e da pijem, nisam naviko...

MU@:

Sa}u da ustanem da ti ovako glavu, ovako, krc...

SIMA:

Ne}u da idem.

MU@:

Vidi mi ruke.

TRBUQA:

Nije wemu lepo sa nama...

MU@:

Nije ni meni lepo sa nama.

Mù popije pi}e i zahr~e.

Trbuqa seda kod Simeona u krilo i me{a.

TRBUQA:

Samo mi ga malo izvadi, traì mi du{ica napa}ena, samo malo bi}e ti lepo, samo ti lepo izvadi i ja }u sve da radim samo ti izvadi, traì mi du{a, pomagaj dete, imaj srca pomagaj samo malo... To ti je za ro}endan, sad si veliki de~ko...

TRINAESTA SLIKA

Sima i Trbuqa leè u senu. ^uje se kako se dere Muìspred televizora.

Trbuqa i Simeon vode qubav.

MU@:

Nemaju bre pojma da udare ovi manekeni, ovi baletani, vidi ga nema pojma. On zna ne{to, curi mu mleko iz nosa, a ne krv.

Dok se probudi vide}e da ga mrak pojeo. Mrak ga pojeo jo{ nema ni brkove. Mrak ga pojeo i to mleko ima da mu bude crno dok si reko keks, dok si reko zviz, dok si reko dupegriz.

Majku vam jebem.

Mù pla~e.

TRBUQA:

Reci da sam lepa, `gebe.

SIMEON:

Lepa si.

TRBUQA:

Reci kako sam lepa.

SIMEON:

Lepa si ko ku}a.

TRBUQA:

Kako ko ku}a?

SIMEON:

Ima{ oyak, ima{ dim, ima{ muziku, ima{ ma{inu za ve{, ima{ {poret na drva, ima{ kotao za grejave, ima{ beli luk na zidu, ima{ qute papri~ice, ima{ kera ispred vrata, ima zube taj ker.

Nahod Simeon

33

TRBUQA:

Ma nemoj.

SIMEON:

Ma moj.

TRBUQA:

A gde je tu cve}e?

SIMEON:

Kakvo cve}e?

TRBUQA:

Pa cve}e u saksiji, u vazni u vitrini su{eno...

SIMEON:

Ne volim ja to cve}e. Volim samo na livadi.

TRBUQA:

Jebem ti ja mater `gebavu.

SIMEON:

Nemoj te re~i i to...

TRBUQA:

Ima{ li ti mater?

SIMEON:

Imam sto posto..

TRBUQA:

Ja bi mogla da ti budem...

SIMEON:

Ne bi mogla.

TRBUQA:

Kolko godina ima{ ti.

SIMEON:

Ne znam.

TRBUQA:

[ta ti je ovo...

Pokazuje na ogrlicu.

SIMEON:

To je majka ostavila na meni.

TRBUQA:

Gde ti je ona?

SIMEON:

Ne znam.

TRBUQA:

Pu, kakav si jebo ti pas mater.

SIMEON:

Ostavila me ona kad sam bio beba...

TRBUQA

Pu, kurva.

SIMEON:

Ti si kurva.

TRBUQA:

A ti si kurvi~e kurvino...

SIMEON:

Ti si gadna.

TRBUQA:

A, ti nisi niza{ta...

SIMEON:

Jes, a {ta si mi no}as pri~ala.

TRBUQA:

No}as za no}as.

SIMEON:

Ne misli{ ti tako, nisi se boqe jebala ne pamti{...

TRBUQA:

Ja se jebem uvek dobro, kurvino moje...

SIMEON:

Ubi}u te...

TRBUQA:

Ubi}e{ ti, kurac }e{ da ubije{....

SIMEON:

Mr{...

34

Milena Markovi}

TRBUQA:

Mr{ ti...

Simeon odlazi.

Trbuqa pla~e.

Song "Uz put niz put".

TRBUQA:

[iroko poqe dalek mu je put Samo {to nije skino taj kaput [to nije skinuo cipele [to su wemu ko{uqe sve bele Kaput sam mu kupila

I cipele sam mu dala

I ko{uqe peglala

Nije reko hvala

I dràla mu glavu no}u I kad ne}u i kad o}u

I nau~ila ga kako se voli èna I kako da bude èna zadovoljena Jer mi reko hvala nije [iroko poqe dalek mu je put Da bog da nogu slomije Uz put i niz put

MU@:

Niko nema pojma ni{ta. Sve sama pi~ka i dupelisci i pija~i mleka i ovce za {i{awe i telad za klawe, sve budala do budale, vidim ja odavde sve, vidim na drugu stranu sveta, vidim kako idu po ulicama, krivi {to su ìvi, svi }e da crknu dupeglavci.

^ETRNAESTA SLIKA

Autobuska stanica, ku}ice iza.

Ispred kapije stoji devoj~ica ìva}èvaku.

SIMEON:

Koga ~eka{?

TAKO:

Autobus.

SIMEON:

Jel to stanica?

TAKO:

Jel ima{ ti o~i sam...

SIMEON:

Jel mogu ja tu?

TAKO:

Vidi{, vaqda sam...

SIMEON:

Vidim...

TAKO:

Gledaj ti na drugu stranu.

Nahod Simeon

35

SIMEON:

Jel ti nije hladno.

TAKO:

Jok, a tebi...

SIMEON:

Meni, nikad nije hladno ja sam se rodio u vodi.

TAKO:

U vodi.

SIMEON:

Stalno mi {umi u glavi i bu}ka, bu}, bu}...

TAKO:

Ni meni nije hladno.

SIMEON:

Mora{ da se ~uva{.

TAKO:

[to.

SIMEON:

Da ima{ decu.

TAKO:

Ne}u da imam decu, imam tri sestre i dva brata i jedno jo{ dete kod mame i tate, uzeli ga da radi siro~e...

SIMEON:

Jel dobro dete?

TAKO:

Ba{ me briga.

SIMEON:

Gde ide{.

TAKO:

Nigde.

SIMEON:

[to ~eka{ autobus?

TAKO:

[ta te briga?

SIMEON:

^eka{ da vidi{ neko da pro|e jel tako, neko da pro|e i onda ti misli{ kuda ide i kako se zove i kako }e da zapamti jednu devoj~icu na stanici i zato si se obukla tako, naj-lep{a si ovde na stanici.

TAKO:

I mislim kakva im je ku}a i kakve zavese i {ta ru~aju i kako ono i jel se vole i kuda idu i mòda su nekog ubili ili pqa~kali, mòda me slikaju, mòda negde odem...

SIMEON:

Kakva je tebi ku}a?

TAKO:

Evo mi je iza mene. I ja sam to siro~e. Eto to sam ti rekla.

SIMEON:

Ko te tako lepo obukao?

TAKO:

Brat mi kupuje stvari.

SIMEON:

Nije ti to pravi brat.

TAKO:

Jeste on meni brat tako smo nas dvoje odlu~ili.

SIMEON:

Jel se zove{ nekako?

TAKO:

Zovem se...

SIMEON:

Kako.

TAKO:

Tako.

36

Milena Markovi}

SIMEON:

E, pa Tako idemo u {etwu.

TAKO:

Ne}u.

SIMEON:

Ho}e{ da te nosim pa kad pro}e autobus da misle da si kra}ica...

TAKO:

Kako se ti zove{?

SIMEON:

Ja se zovem Simeon.

TAKO:

Seqa~ko ime.

SIMEON:

E nije nego svetiteqsko.

TAKO:

Veliki si ti svetac viri ti pi~ka iz nosa...

SIMEON:

Ajde Tako popni mi se na glavu ja }u da te vodim negde.

TAKO:

Gde?

SIMEON:

Idemo da sednemo na autobus pa }emo da vidimo.

@IVOT TAKAV JE

PETNAESTA SLIKA

Simeon i momci na pumpi.

PRVI:

Ova pumpa je najve}a u kraju.

DRUGI:

Zato }e sada ve}u platu da nam daju.

TREJI:

Jeste, ali ne moè da se sjurne pivo.

^ETVRTI:

Gazdi bude mnogo krivo.

SIMEON:

Ja sam wu oènio i nije zavr{ila sredwu {kolu i sad sam ja kriv.

PRVI:

Kriv si {to nisi izvuko na vreme.

SIMEON:

Ona kad sam ja po~eo sa wom nije ni i{la u {kolu, samo jèvakalàvaku i {etala se gore dole po ulici ~itav dan, ~itav dan...

DRUGI:

A ti stao nàvaku pa se zalepio...

SIMEON:

Sad nikad dosta para i stalno je quta, mala joj je soba, brat wen dolazi kad o}e i wemu daje prvo da jede, nije meni ào ali ja vaqda treba prvo da jedem ako me voli. Ona kaè da ja wu ne volim vi{e. A i nije joj pravi brat, ona je siro~e.

Nahod Simeon

37

TREJI:

Kako da voli{, ostanu trudne, krenu da seru po ~itav dan, pla~u, pa se smeju, ho}e da te pojedu da ni{ta ne ostane od tebe, gleda ti koliko pojedet{, koliko si popio, meri ti na sat, kaè , koliko treba vremena jel treba tri sata da do|e{

do ku}e, kaè ona meni, tri sata, reko, podvaqku bleđi, mrcino {to te hranim sutra me nema pet sati, prekosutra deset , posle ne}u ni da ti do|em.

PRVI:

Ugasi joj se pogled, ne}e vi}e da ja uivam, ne}e ni ona da uiva, kaè nisi mi ovo, kaè nisi mi ono,..

TREJI:

Onda vidi{ ne{to ovako i kaè{ sebi...

PRVI:

[to sam se rodio ko usran golub od umorne majke...

DRUGI:

[to sam mla|i brat...

TREJI:

[to nisam neko.

SIMEON:

Boè, kakva èna, ja nisam video ovakvu ènu...

Udovica sa pratvom pored pumpe prolazi i gleda se sa Simeonom.

Song "Udovi^ina pesma"

UDOVICA:

Idem u moju ku}u u moj zatvor Idem u moju ku}u u moj grob Idem u moj krevet u moje mile lance Idem u moju ba{tu u moje trve Idem u moju {talu u moje blato Idem da brojim {u{ke i grizem zlato Idem da stavim grudi na jastuk Idem da stavim stomak na jastuk Gledaj me gledaj sa slike ^uvaj me sa onog sveta Umrla bi slatko

[ESNAESTA SLIKA

Simeon i Tako i beba.

TAKO:

Vidi{ stalno spava. Rekli su mi da ga {tipkam za nogice da se probudi da ga stavqam na sisu, a meni ào da ga budim.

I{la sam kod mame i tate pred kapiju, nisu me pustili, nije brat bio ku}i. Samo da ti mene voli{. Samo da ti mene voli{ najvi{e na svetu onda }u ja da budem dobra. Bi}u dobra i ne}u da vi~em na tebe, ti si najboqi na svetu. Ja }u da te qubim, sad mi se qubi.

38

Milena Markovi}

SIMEON:

Meni se ne qubi sad.

TAKO:

Kada }emo.

SIMEON:

U neko boqe vreme.

TAKO:

Ja sam te sad zaèlela.

SIMEON:

Radim.

TAKO:

^eka}u ja.

SIMEON:

Zna{ ja nisam za jednu ènu.

TAKO:

Ja }u da ~ekam.

SIMEON:

Ja }u da dojem.

SEDAMNAESTA SLIKA

Udovica na obali reke gazi bosa.

Simeon dolazi do we.

UDOVICA:

Videla sam te.

SIMEON:

Kad?

UDOVICA:

Videla sam te vi}e puta...

SIMEON:

Ja tebe jedanput.

UDOVICA:

Ja ne izlazim.

SIMEON:

Za}to.

UDOVICA:

^uvaju me bra}a od pokojnog muà.

SIMEON:

Ne ~uvaju te dobro.

UDOVICA:

^uvaju.

SIMEON:

Ima{ o~i.

UDOVICA:

Imam..

SIMEON:

Kad je umro?

UDOVICA:

Pre pet godina...

SIMEON:

Pet godina nisi bila sa mu{karcem?

UDOVICA:

Pet.

SIMEON:

Jel misli{ o tome?

UDOVICA:

Mislim.

SIMEON:

Pet godina misli{?

Nahod Simeon

39

UDOVICA:

Mislim od kad sam tebe videla...

SIMEON:

Ja }u da umrem zbog tebe...

UDOVICA:

Nemoj da umire}.

OSAMNAESTA SLIKA

Goli leè na obali.

UDOVICA:

Ja sam ìvela sa ocem, majka se ubila. Otac mi bio harmo-nika}. Pevala sam sa wim po kafanama. Bila sam slatka devoj~ica, davali su pare, imala sam glas onako mala. Otac me fino hranio i imala sam lepe haqine. Nismo i}li daleko. Imao je otac razne ène, ja sam spavala u svojoj sobi, bilo je ~isto i lepo i jedna me teta pazila. Onda sam rasla i do}li su jedan dan momci iz grada na motorima da jedu u kafanu, tamo gde sam ja bila. Otac je mnogo pazio na mene. Bio je jedan lep kao Bog. Imao o~i ù}kaste, ko tigar i samo me gledao. Vozala sam se sa wim na motoru. Otac ga vre}ao, ubili mi ga od batina. Ja sam stajala i gledala.

Sva}ta su mi rùno govorili o wemu, da voli de~ake su mi govorili. Videli su ga kad je i}ao u gradu tamo gde se de~aci daju. Rekli su da im je davao pare da ih gleda, jednog }to je bio sa wima, da ga gleda. Slikao ga, uzimali su mu pare. On se vaqao po zemqi i plakao. Nije vi}e smeo u selo da do}e. Ne}u vi}e da ti pri~am.

SIMEON:

Za}to nisam ja bio tu.

UDOVICA:

Tad si bio mali.

SIMEON:

Jel si volela tog ù}kastog?

UDOVICA:

Jesam.

SIMEON:

A on tebe?

UDOVICA:

Jeste jedno dve nedelje...

SIMEON:

A ovaj muž to te mrtav čuva?

UDOVICA:

Dođem mu to. Ja sam bila kurva, znaš...

SIMEON:

Ti si svetica.

UDOVICA:

Hoćeš da mi qubiš noge?

SIMEON:

Hoću...

UDOVICA:

Ajde...

40

Milena Markovi}

Simeon joj qubi noge...

UDOVICA:

Qubi mi noge...

SIMEON:

Opra}u ih suzama...

UDOVICA:

[ta bi ti rekla majka da vidi kako qubi{ meni noge...

SIMEON:

Ne bi rekla ni{ta.

UDOVICA:

[ta bi ti rekla sestra da meni qubi{ noge?..

SIMEON:

Ne bi rekla ni{ta.

UDOVICA:

Sve su me one ène mrzele kad sam morala da odem odavde, sad sam se vratila sve sam ih kupila, tera}u ih da mi plate.

SIMEON:

Neka plate.

UDOVICA:

Neka mi plate.

UDOVICA:

[ta bi ti rekla majka kad bi znala kakva sam ja.

SIMEON:

Ti si moja qubav.

UDOVICA:

Upoznaj me sa majkom.

SIMEON:

Ne znam ja ko mi je majka.

UDOVICA:

Siro~e moje lepo.

SIMEON:

Moram da je na|em. Idemo zajedno da je na|emo. Ostavila me blizu manastira, u reku, znala je da }u da je na|em, ostavila mi ovaj prsten

oko vrata, vidiš prsten nije zlatan, nije ni srebrn, ima srce malo, skinula se boja.

UDOVICA:

Prsten je kupio na vašaru on meni kad smo se vozili prvi put na motoru i dao mi je svoju jaknu da ogrnem bila su mi dugački rukavi, na toj jakni pored reke me je voleo jedanput, dvaput, to je bilo sve, dok me otac nije video, dok ja oca nisam videla, dok nisu ovi sa motorima otišli, sine, nisu dugo ostali, ja sam ti pevala, pevala, oni su se smejali oko vatre i pekli kukuruze, ja sam bila gladna i nisam jela rekao mi je da odem da me ne gleda, da odem kod oca, ja sam otišla, a oca nisam našla, a tebe sam stavila u vodu.

SIMEON:

Ti si to sawala...

UDOVICA:

Nisam. I oči ti uškaste. Tigar mali, mačence.

SIMEON:

Gde ideš?

UDOVICA:

Idem da plivam, ti dođi...

SIMEON:

Ja ta gledam ovde i šuvam...

UDOVICA:

Nemoj, zamuri sad.

Nahod Simeon

41

SIMEON:

Nemoj mamice... Ne idi daleko...

UDOVICA:

Tu sam ja kad zatvoriš oči.

SIMEON:

Mamice.

UDOVICA:

Nisam..

SIMEON:

Ajde da mislimo da ovo nije bilo, nemoj mamice tamo su virovi...

Song "Vir".

UDOVICA:

Volim virove lepo moje Volim kad se vrti u glavi volim da uhvatim
vazduh da drim dugo dugo

vir je moja kuća sine u viru me naji

NEMA GA

DEVETNAESTA SLIKA

Simeon pred kapijom manastira...

Song "Hoću da me nema".

SIMEON:

Došao sam da ostanem

Došao sam da ostanem dole ispod zemlje gde su kosti Došao sad
da ostanem tu i da ne gledam sunce Došao sam da ostanem tu i da
ne slušam ptice Došao sam jer sam našao svoju majku Došao sam jer
sam bio u majci svojoj Došao sam jer sam joj bio u utrobi Došao sam
jer mi je bilo lepo sa majkom mojom Došao sam jer sam joj ja stavio
u utrobu Došao sam jer neću više da postojim Došao sam jer hoću
da se molim za wu Došao sam jer sam gori od svakog ko hoda po
zemlji Došao sam da molim za oca svog Došao sam jer sam gori
nego on On nije voleo majku moju Onako kao što sam je ja voleo
Celu noć i jedan dan

Voleo sam majku svoju

42

Milena Markovi}

^itav ìvot sam je traìo ^itav ìvot }u da molim za wu Nisam joj rekao da ima unu~e l ono neka ide gde mu je voqa DVADESETA SLIKA

Tako pijana igra, Brat stoji sa strane.

BRAT:

Ja }u sad da je odvedem.

TAKO:

Vodi, povra}a i smrdi.

BRAT:

Nije ti ona kriva.

TAKO:

Jeste, pojela mi je kosu i zube mi je pojela i zbog we je on oti}ao i da nisam rodila wu on bi ostao...

BRAT:

On je oti}ao {to je lo{ ~ovek.

TAKO:

A ti si dobar?

BRAT:

Ja }u woj da pomognem, a hteo sam i tebi da pomognem...

TAKO:

A jel bi ti mene qubio sad malo.

BRAT:

Ja }u da je nosim sad.

TAKO:

Idi, ti nisi mu{karak, nikakav nisi mu{karak, samo gleda{ o~ima t~no i ne{to me moli{, ne}u da me moli{ i da me gleda{ tako nisam ja vi}e ja, ja volim ovu fla}u i ovu haqinu ho}u da idem da igram, nemam vi}e mleka...

BRAT:

Da zna{ da }e da bude dobro ona.

TAKO:

Bi}e lepa ko wen tata.

BRAT:

Ajde uzmi je.

TAKO:

Ne}u.

BRAT:

Ajde sa nama.

TAKO:

Idem ja da igram.

BRAT:

Idi igraaj pa se vrati kod nas se vrati.

TAKO:

Da loim vatru jel.. Da gledam one kako hr~u. Da gledam onu kako se moli Bogu dok ovaj kiti peva~ice u kafanama. Da gledam one kako se udaju da hr~u i da se mole i da gase svetlo i da idu na prvi mrak u krevet.

BRAT:

Idemo nas troje negde drugde.

Nahod Simeon

43

TAKO:

Ne volim te. Ja sam ìvela. Kolko, tolko sam ìvela sa nekim {to je ìv.

Brat odlazi sa detetom.

Song "Grad".

TAKO:

Odlazim ja u grad

^ujem ga ~ujem grad

Kako puca grad

^ujem ga ~ujem grad

Kako cvili grad

^ujem ga ~ujem grad

Ispod ga wega grobqe

Ispod ga wega jad

^ujem ga ~ujem grad

Gore ptice pacovke

Tupa tupa nogama

^ujem ih ~ujem ja

Nogama idu wih sto

Ovamo vamo

Tu sam ja

Zlati se krov crkve bradate Nije mi stra{na smejem se ja ^ujem ga
~ujem grad

Di{em ga di{em jad

Grli me grli grad

Mrzim ga mrzim ja

Se}a me se}a grad

Zlati se traka re~na

Ska~e dete neko

Tamo je rupa sko~i

Bijem ga bijem grad

Tu }e mi biti kraj

44

Milena Markovi}

EPILOG

POSLE DESET GODINA

Milun i Jovan su starci. Sede i qu{te jabuke a malo i jedu.

MILUN:

Ja sam voleo tu svoju }erku.

JOVAN:

[to si se danas setio?

MILUN:

[to je Oca umro na ovaj dan, a jedino sam wu voleo i Ocu.

JOVAN:

A mene?

MILUN:

Jok.

Smeju se.

JOVAN:

A Simu Simeona jesi voleo.

MILUN:

Mrzeo sam Simu Simeona, a sad mu ni{ta ne ose}am, ào mi ga, mora da je mrtav dole u rupi gde se zatvorio.

JOVAN:

Mora da su ga pojeli mi{evi i ma~ke.

MILUN:

Zna{ da mi je umrla }erka onaj dan kad se taj vratio vamo.

Umrla je onda kad se onaj zakopo dole u }eliju, umrla od srca. Laù da je oti{la u vir. Udala se bogato za nekog *oveka, umro taj* ovek, puklo joj srce od samo}e kaù, bila je èna i po, gazdarica velika, imala lep ìvot. Mene bilo sramota od we, znao sam ja da }e ona da ima lep ìvot. Bila je po{tena gazdarica. Laù da je po{la u vir zbog nekog mladi}a, zbog sramote, laù jer im je krivo, onakva èna, to niko nije video, od ovakve budale, onakva èna da se rodi.

Umrla je jer je volela tog svog muà.

JOVAN:

Ho}emo li?

MILUN:

Danas.

JOVAN:

Reko je Oca da ga oslobodimo zakletve...

MILUN:

Pojedo{e ga dole.

JOVAN:

Da se kladimo?

MILUN:

U {ta?

JOVAN:

U slu{awe...

MILUN:

Ti nisi dobio opkladu u ivotu...

JOVAN:

Sad }u da dobijem.

Nahod Simeon

45

Otvoraju otvor na podu.

Velika svetlost iz otvora.

Wih dvojica padaju na kolena.

Izlazi Simeon sav u zlatu.

Qube mu noge.

MILUN:

Ho}e{ da mi kaè{ {to si obasjan?

JOVAN:

On zna {ta mi ne znamo.

MILUN:

Da sluimo je na{e.

JOVAN:

I mene da slu{a{.

MILUN:

Ho}u.

JOVAN:

A ja sam ti oprostio.

MILUN:

Ako si, ja }u sad za wim.

JOVAN:

I ja }u.

SIMEON:

Dedice, na pecawe mi idemo u vir da uhvatimo ribu i da je vratimo u vodu, u vir dedice.

Svi idu u vodu.

KRAJ